

Osnovna šola Simona Gregorčiča Kobarid

Razredne pravljice

razredna e-knjiga

3. a razred

mentorica: Martina Koren

šol.l. 2008/2009

ROJSTNI DAN ZAJČKA SKOKA

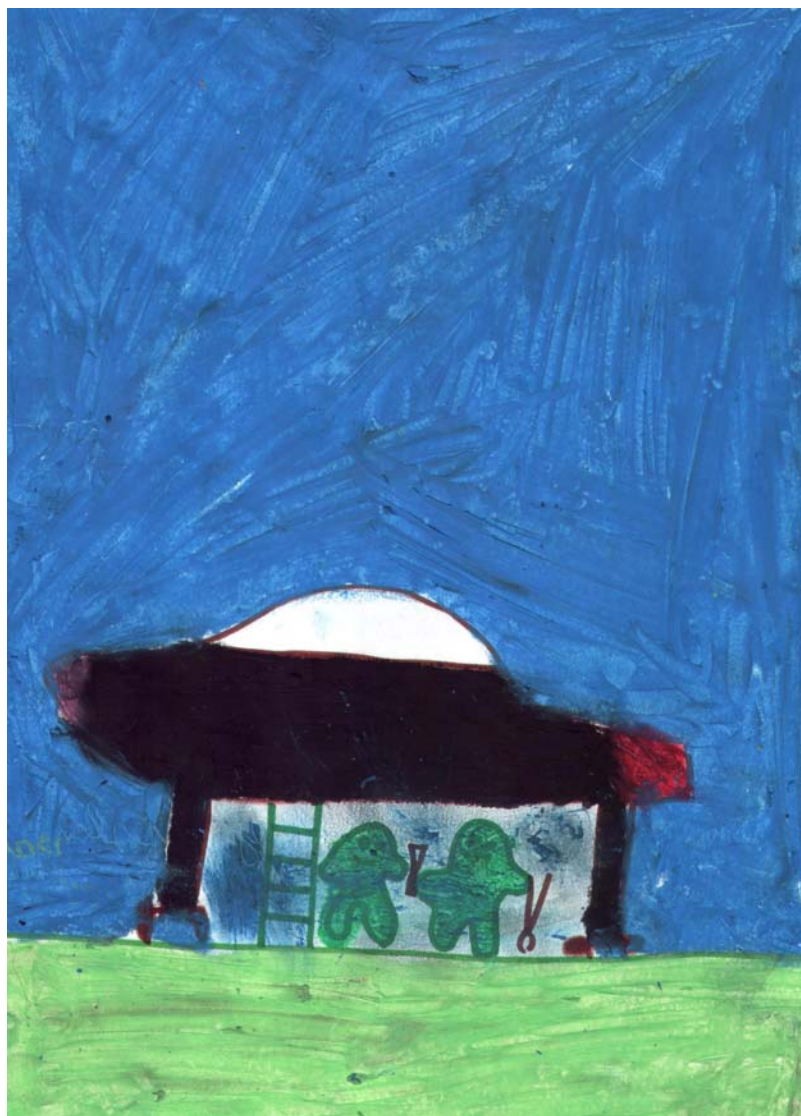
Bilo je lepa popoldne. Zajček Skok je pomagal mami. Mama je rekla Skoku, da bo čez tri dni praznoval rojstni dan. Star boš ene leto. Zajček ji je rekel, da ne more biti še tako star. Mama se je nasmejala in je rekla, da bo pa mlad eno leto. Zajček Skok je povabil na rojstnino svoje prijatelje. Mama je prosil naj mu speče torto. Pri peki torte ji je tudi sam pomagal. Zmešal je jagode, borovnice in maline, ter smetano. Mama sta se zelo zabavala. Zvečer zajček Skok ni mogel zaspati. Komaj je čakal jutro. Zbudilo se je sončno jutro na zajčka Skoka in

njegov rojstni dan. Dan je bil lep, toda
kajček je komaj čakal zabavo. Toda
nikče ni prišel. Zato je odskakljaj po gozdu.

Nikjer nikogar, žalosten se je vrnil dom-
ov. Doma pa so ga pričakali prijatelji in
vablili "presenečenje!". Kajček Lokot je
bil navdušen. To je bil njegov najlepší rojstni
dan.

Ana Kurinčič, 3.A

MARSOVCI

Žjutraj, ko sem se zbudil
sem pogledal skozi okno.
Videl sem vesoljski krožnik.
Hitro sem skočil, pod odejo
in se tresel od strahu.
Pogledal sem se lenkrat in
videl dve čudni bitji.
Istrahom sem šel in si
pobližje pogledal. Govorila sta
čuden jezik.
Iporazumeli smo se s rokami.

Potrebnovala sta orodje.
Šel sem v garažo po orodje in
ga posodil. Popravila sta krožnik
in se zahvalila ter odšla.
Ves moker sem se zbudil in
ugotovil, da sem le sanjal.

Nejc Hvala, 3.a

GARFILD

Nekoč je živel maček s imenom Garfield. Živel je skupaj s gospodarjem. Nekoga dne se je spodtaknil in padel v luknjo. V luknji je videl zaklad, vzel ga je, vendar ni vedel, kako priti ven iz luknje. V kotu je zagledal vrv in vedro, s njima si je pomagal iz luknje. Z vedrom je iz luknje potegnil zaklad. Tako sta s gospodarjem postala bogata.

Ines Uršič, 3.A

MARSOVCI

Komaj čakam, da vidim
leteči krošnik, je zakričal

Usmerjeni.

Jaz tudi, je rekel Blyth.

Še nikoli ga nisem videl
od blizu, pa ti? Ne!
Jaz ga bom fotografiral.

Glej, nekaj se mi rudi čudno.

Kaj? To, da poln ni prišel.

U, pa res.

Domen Matelič, 3.A.

NEZNANA HIŠA

Nina Kopen, 3. a

Nekega dne so se
Matej, Lašo, Živa in Ana
šli igrati. Zagledali so
neko hišo. Šli so
po stopnicah navzgo-
r. Odprli so vrata.
Nobenega niso videli.
Potem se je nekaj
potreslo. Ustrašili
so se in videli mož-
akarja. In jih je spra-
šal če bi pili, jedli.
Vsi so prikimali.
Začela se je mračiti.
Matej je rekel, mor-
amo iti domov.

Možakar je rekel, lahk
ko spite pri meni.

Rekli so ja. Bilo je
jutro in možak jim
je pripravil

rajterk. Najprej se je
zbudil Matej, Živa, Lašo
in Ana. Ili so jest.

Matej je rekel blok,
Živa pa myami.

Lašo in Ana sta rekla,
da ima lepo hišo.

Po rajterku so se
posloveli in odšli
so proti domu.

Starši so se jih raz-
veselili. Zanimalo jih je
že so se natančno

ZDOLGO ČASENI PANKI

Nekdoč je živel zajec po imenu Panki ~~Storpe~~. Živel je sam, v majhni kletki, pri majhnih strojih. Neskončno se je dolgočasil. Poskušal je brati knjige, a koga je mati zagledala, onk ni pomagala odpreti knjige, ampak rekla: „Panki ne! Pusti knjige! To ni za jest!“ Panki si je mislil: „Nemna žena, saj hočem samo brati!“ Totem je poskušal poklicati prijatelje in po nesreči ^{prezme} (pa) klical telefona. Tata je bil čisto penast. „Žajo, jax ti bom vrat zavil! Naslednji se je poskušal preko računalnika dopisovati s prijatelji s. Islandije.“

Tu ni posnel računalnika, je trdil tu
pregruvil kabl. "Ti škodljivci ti!",
sta rekla otroka. "Kdaj pa dovolj je rekla
mama. "Žaje se očitno dolgočasí."

Tu prinesla me je majhna lisasta raj-
-bljo.

Ud tobrat Panki grizlja samo še rišesce
in repke svoje lisi.

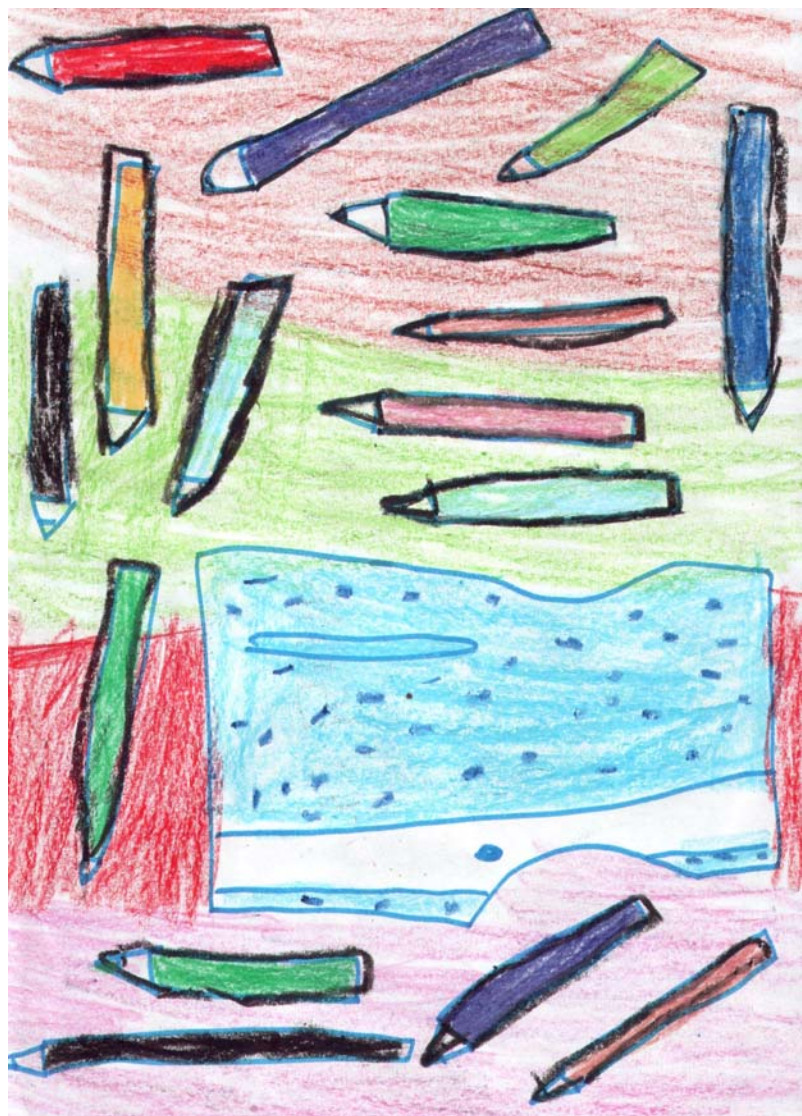
Tonej Manfreda, 3A

JAKEC

Jan
Marksl, 3.A

Nekoč je živel Jakec, ki
je zelo rad igral pikado.
Vsak dan, ko je prišel iz
šole je napisal domačo
nalogo, potem pa šel igrati
pikado na travnik za hišo.
Na drevesu je gnezdila ptica.
Jakec je vsak dan
opazoval, če so se ptički
že izvalili. Na dimniku
iz katerega se ni nikoli kadilo
je gnezdila štorčja. Ko je
bilo Jakecu dolgčas, je
poklical prijatelja Miha.

ŠILČEK IN BARVICE

Bila je deklica Ćpela, ki je hodila v tretji razred.

Za rojstni dan je dobila nov šilček, lep, moder in bleščicami.

Želozji je bil vsč.

Vs čas je in njim šilila. Nekoga dne pa, joj! Iščil je v soščolpino torbo in ji očil vse barvice in ko jih je očil, je očil v naslednjo torbo in tako naprej. Ćpela ga ni mogla najti in mu tako hitro slediti. Vse to je povedala soščolcem. Noben ga ni našel. Ćpela je rajokala, ko ji je očil v roko.

Zdaj mu je Ćpela dovolila, da vsem šili barvice in soščolci so se strinjali. Pa tudi učiteljica ni imela nič proti, če bi ji očil svinčnik.

VEVERICA IN TAČICA

Nekoč je živela veverica.

Imela je pet mladičev. Někoga
sončnega dne je poklicala
mimo Tačico, ampak Tačice
ni bilo doma. Veverica
je odšla k njej in na
listek napisala, da je mi

doma. Pršla je pred
mucno hišo. Tudi ona
je napisala listek, da je
mi doma. Nato sta se
spetali na travniku in rožami.

Lara Kalamir, 3.a

PIKA IN ZIMA

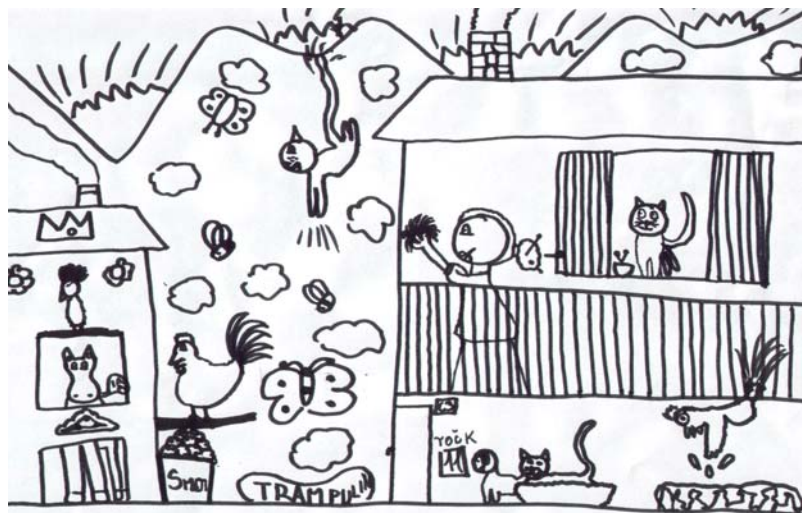
Nekoga večera je začelo snežiti.

Zjutraj se je Pika prebudila in začudeno pogledala skozi okno. Vse je bilo pokrito s belo odejo. Ublekla in obrla se ji, potem pa stekla ven. Pika še nikoli ni videla snega, sploh ne ve, kaj je sneg. Ud nekod se je vzela Kika ki ji je razložila, kaj je sneg. Potem sta se šla igrati. Ko se je zvečerilo je Pika zaspa. Drugo jutro se je sneg stopil in Pika je bila žalostna.

Natalia Jelić, 3.a

NAROBE SVET

Za desetimi gorami je bila
kmetija. Streha je bila modra,
a okna vijoličasta, zid pa
rjavi. Krava je nesla jajca,
kokoš pa dajala. Koza je la-
jela, pijs je mijačkal, koki-
oš pa hrčala. Živali so
jedle smeti, kmetica pa travo.
Ronoči so jedli, podmeti
pa so spali. V sončnem
vremenu so bili zaprti v
hiši, ko je padal dež pa so
bili zunaj.

Nekoga dne je mimo kmet-
 ije priletela vila. Videla je, da
 je to narobe svet. Nad
 kmetijo je posula carolini
 prah. In kmetija se je spremenila.

Niko Uršič
 3. a

DALMATINEC

Nekoč je v nekem mestu živel dalmatinec po imenu Bor. Pes je bil močan in lep, vendar ni maral mačk.

Ko je šel na sprehod po ulici je srečal trop mič in močno zalajal. Miče so se prestrašile in zbežale po ulici. Najmanjša pa je ostala sredi ceste vsa prestrašena. Imalu li jo povozil avto, a je dalmatinec skočil do nje, jo zagrabil za go - bcom in jo odnesel na varno. Čeprav je Bor miče sovražil, je najmanjšo rešil, ker je videl, da je v stiski.

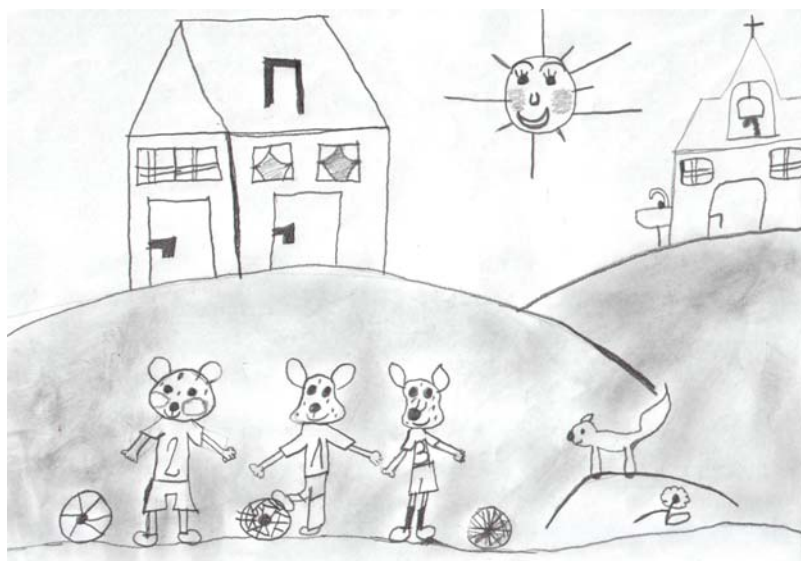
Jan Manfreda, 3.a

ZIMSKA HIŠICA

Bil je čudovit jesenski dan. Jelen je luskal na radnjimi letkami na gozdni jasi. Divji prašiči so iskali kostanj in rebra. Žajci so postajali vse bolj razsklupljeni, kajti zima je že tihala na vrata. Za drevesom jih je poslušala verenička in se mečesa domislila. No, kaj pa če bi vsi skupaj sgradili zimsko hišico? V njej bi se vsi greti, pekli kostanj, igrali karnte in še in še. Medved je že privasal les iz gozda. Ježki so valili kamenje na kup, jeleni pokor mešali malto. Vse šivali so bile vesele, saj je bila hiška že skoraj pod streho. Vsi so bili izčrpani, toda srečni. Tedaj pa je pot mimo pinesda lisjaka. Pomislil jim je polno košaro jabolk. Živali so pomislile v samem prenočišču. Že so padale prve snežinke. Vse gozdne šivale pa so pohitele na toplo peč. Zimsko hišico pa so trčno naklenile vse do pomladi.

Matic Benginc 3.A

LISJAČEK TOMI DOBI NORICE

Lisjaček Tomi se je dolgočasil. Razmetal je vse svoje igrače. "Vsega imam radosti" je rekel. Tudi kosilo mu ni teknilo. Zelo slabo se je počutil, nekaj časa ga je zeblo, čez čas mu je bilo vroče. Tudi spat ni hotel iti. Ko pa je legel k počitku, je takoj razpal. Naslednje jutro je bilo njegovo telo posuto s pikami. Tomi je moral ostati v postelji. Njegova mala sestra Tina je skrbela zanj.

CUKJATI HANA, 3.A

ŽIVALSKI VRT

V živalskem vrtu je vse polno živali. Tam najdeš vse od afriških, alpskih, morskih...

Nekoga dne pa se je opica tica razjezila. Bila ji je dolgčas. Ko je to skrbnik ugotovil, je k njej poslal brata Lubca. Toda Lubeč mi bil preveč prijazen. Nato so k njej poslali tigra Dejana. Ampak tudi Dejanu njena družba ni ugajala.

Podoba se je zgodila
tudi v medvedom Dupentom,
koroškem Ivanom in še
nekaj drugimi šivalmi.
Torej so ugotovili, da
morajo pripeljati opico.

Pripeljali so veliko opico.
Tad tega dne naprej ji niholi
več ni bilo dolgčas. Potem
so tudi ostale šivali dobile
prijatelje. Ko je bil naj bolj
srečen šivalski vt.

TINA BRIC, 3A

SEM MAČEK VILI

Živim v črni hiši.

Vse je črno, preproga,
črna hadj, črne rjuhe,
črne stolice. Tudi jaz sem
črn. V črni hiši živim
s čarovnico Vilma.

Vilma me ne vidi in zato
so se začele težave.

Če sem sedel na stolu
z odprtimi očmi me
je Vilma lahko videla.

Če sem ležal na pre-
progi z zaprtimi očmi,
pa se je Vilma spotaknila
ob mene. Ker je padla,
se je odločila, da me sa-
čara. Vilma je zamahnila
s črno palico ČARA
ČARA in postal sem zelen.
Tako so se težave končale.

Gasper Uršič, 3.A

Nona

Nekdoč je živel na nona s petimi vruki. Živeli so na kmetiji. Bleg hiše so imeli klev, v njem pa so sedili: osem krav, pet kokoši, petelina in nekaj ovce. Nekoga dne je morala nona iti v mesto k zdravniku.

Vrnikom je naročila naj peljejo žirino past. Vruki so ubogali in gнали čredo na pašo. Ipredaj krave, nato konje, na njimi ovce in na koncu celo kokoši s petelinom. Ko so šli skozi gozd so se kokoši izgubile. Samo petelin je ostal v čredi. Ko so vruki opazili, da so jim kokoši polegnile, so postali

zaskrbljeni. Zbrali so ostale živali in jih gnali
domov. Ravnar takrat se je iz mesta
vrnila nana. Potrdila je vnuka in šla
v gozd po koboši. Pakirala jih je, in jim
poslala semena, koboši so šle k njo domov.
Zvečer je nana vnukom pripovedovala
pravljico in skupaj so se smejali dogodivščinam
tega dne.

Matic Pot, 3.a

JAZ- VILI

Lem čtr maček.
Vilma je bila huda
name. Kar naprej sem
ji bil v napoto.
Ona me je en dan
kar naenkrat začarala.
Postal sem vijoličen.
Živel sem v čarobnem
mestu. Tam je bila
šola za mačke. Jaz
nisem hodil v to
šolo. Tudi miši so
bile tam.

Urša Uršič, 3.A

DEKLICA V GOZDU

Nekoč je živel
v majhni hišici
sredi gozda. Bila
je osamljena, ker ni
imela prijateljev,
staršev in babice
in dedka. Nekoga dne
je šla v vas
in prosila otroke,
če se lahko igrajo
v njo. Drugi dan je
šla spet v vas in
se igrala. Naslednje
jutro je pričelo
snežiti. Postala je zelo
kalostna, ker ni mogla
v vas. Ostala je v

hiši. In se pričela
igrati s svojimi
igračami. *Glana Volarič,*
3.a

SMEŠNA PRAVLJICA

Ko je lisička prala
pleničke je prišla v lisičjo
hišo gozdinica. Zajček
je ^{želel} pregnati gozdinico
na lep način.

Začel jo je prigovarjati,
da bodo njena male

lisičke še zbolele,
če ne gre ven iz
hiše. Mravlja
rusica jo je pregnala

tako da jo je pičila.

Nato jo je še
enkrat počasi previdno
pičila, da je gozdinica
skočila gor pod vlaki
Rob in si zlomila
veliki zob.

Klondij Ivančič, 3.A

PUHEC

Puhec je bil majhen
vveriček. Imel je še
sestrico Repko in
bratca Rjavka. Skupaj
so se igrali, skakali po
vejah in nabirali želod.
Nkega dne pa se je
Puhec izgubil, padel
je v jamo. Na pomoč je
prišla lisica. Izvlekla je
Puhca iz jame in ga
odpeljala^s seboj domov.

Dženan Ćilić, 3. A

Naslov: Razredne pravljice
Podnaslov: razredna e-knjiga, 3. a
šolsko leto 2008/2009
kulturni dan: Rastem s knjigo
mentorica: Martina Koren
uredila : Martina Kozorog Kenda
tehnično uredil: Ciril Makovec
fotografija: Ciril Makovec

©Osnovna šola Simona Gregorčiča Kobarid,
zanjo Lenka Raspet

Učenke in učenci 3. razreda zelo radi poslušamo in beremo pravljice.

Rastem s knjigo so besede, ki so nas spodbudile k razmišljanju in pisanju svojih pravljic. Potrudili smo se in tako so nastale zanimive pravljice. Naš cilj pa je bil tudi lep opis – čitljiv zapis.

Uspelo nam je in ponosni smo nase.